

BÀI HỌC 13

TỪ BỤI ĐẤT ĐẾN CÁC NGÔI SAO

CÂU GÓC: “*Những kẻ khôn sáng sẽ được rực rỡ như sự sáng trên vòng khung; và những kẻ dốt đem nhiều người về sự công bình sẽ sáng láng như các ngôi sao đời đời mãi mãi*” (Đa-ni-ên 12:3).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Đa-ni-ên 12; Rô-ma 8:34; Lu-ca 10:20; Rô-ma 8:18; Hê-bê-rơ 2:14, 15; Giăng 14:29; Khải huyền 11:3.

Sách Đa-ni-ên mở đầu với Nê-bu-cát-nết-xa xâm chiếm Giu-đa và bắt người Giu-đa dẫn về Ba-by-lôn; trái lại, sách Đa-ni-ên kết thúc với Mi-ca-ên đứng ra giải cứu dân sự Chúa Trời khỏi Ba-by-lôn lúc cuối thời. Như đã thấy qua sách Đa-ni-ên, lúc cuối cùng, tận cùng, Thiên Chúa làm mọi việc có lợi cho dân sự Ngài.

Như chúng ta cũng đã thấy, Đa-ni-ên và các bạn mình vẫn trung thành với Chúa và bày tỏ sự khôn ngoan vô song giữa những gian nan và thử thách của người lưu vong. Cũng vậy, khi phải đối mặt với hoạn nạn, dân sự Đức Chúa Trời vào thời kỳ cuối cùng sẽ giữ lòng trung tín, nhất là “Lúc đó sẽ có tai nạn, đến nỗi từ khi mới có nước đến kỳ đó cũng chẳng có như vậy bao giờ” (Đa-ni-ên 12:1). Như Đa-ni-ên và bạn bè của người tại Ba-by-lôn, họ cũng sẽ bày tỏ sự khôn ngoan và hiểu biết. Không những họ có sự khôn ngoan như một đức tính cá nhân mà còn bởi sự khôn ngoan đó, họ hết lòng dẫn dắt người khác đến sự công bình. Một số người sẽ chết hoặc bị xử tử, và trở về với bụi đất, nhưng họ sẽ được sống dậy để vào nơi vinh cửu. Như Kinh Thánh đã ghi chép, “Nhiều kẻ ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, kẻ thì để được sự sống đời đời” (Đa-ni-ên 12:2).

1. MI-CA-ÊN, VỊ HOÀNG TỬ CỦA CHÚNG TA

Đọc Đa-ni-ên 12:1. Ai thay đổi dòng lịch sử vào thời kỳ sau cùng? Rô-ma 8:34 và Hê-bê-rơ 7:25 giúp chúng ta hiểu ý nghĩa của câu này ra sao?

Mỗi đoạn sách của Đa-ni-ên trước đây đều bắt đầu với tên của người cai trị một quốc gia ngoại giáo. Đa-ni-ên 12 cũng bắt đầu với tên một người cai trị, nhưng không giống như mọi đoạn khác, người cai trị ở đây là một hoàng tử thiên thần, người sẽ đứng lên để giải cứu dân sự Đức Chúa Trời khỏi tay kẻ thù.

Khi nghiên cứu Đa-ni-ên 10, chúng ta đã được thoáng thấy Mi-ca-ên như vị thiên thần quyền uy xuất hiện trước Đa-ni-ên tại sông Hi-đê-ke (Tigris). Ở đó, Ngài trở lên như là đấng đại diện từ trời cho dân sự Đức Chúa Trời. Người cũng xuất hiện ở nơi khác trong Đa-ni-ên như Con Người (Đa-ni-ên 7), Tướng Cơ Binh (Đa-ni-ên 8) và Đấng Mê-si (Đa-ni-ên 9). Thế nên, Mi-ca-ên, tên của người có nghĩa là “ai giống như Chúa?” không là ai khác, mà chính là Đức Chúa Giê-su.

Điều quan trọng cần lưu ý là thời điểm can thiệp của Mi-ca-ên. Theo Đa-ni-ên 12:1, nó xảy ra “trong kỳ đó” (Đa-ni-ên 12:1). Đây là giai đoạn được đề cập đến trong Đa-ni-ên 11:40-45. Đây là khoảng thời gian kéo dài từ sự sụp đổ của chức vị giáo hoàng năm 1798 cho đến khi có sự sống lại vào lúc cuối cùng (Đa-ni-ên 12:2).

Hai khía cạnh quan trọng của chức vụ Mi-ca-ên có thể được suy ra từ động từ “đứng” dùng trong Đa-ni-ên 12:1 để mô tả hành động của Ngài. Thứ nhất, động từ “đứng” gợi lên hình ảnh các vị vua trở dậy để chinh phục và cai trị. Động từ cũng chủ yếu bao hàm ý nghĩa quân sự. Nó cho thấy Mi-ca-ên đóng vai trò một nhà lãnh đạo quân sự bảo vệ người dân của mình và dẫn dắt họ cách đặc biệt trong giai đoạn cuối của cuộc tranh chấp vĩ đại.

Thứ hai, động từ “đứng” cũng chỉ đến quang cảnh của sự xét xử. Mi-ca-ên “đứng” để hành động như một người biện hộ trong tòa án trên trời. Với tư cách là Con Người, Ngài đến trước mặt Đấng Thượng cổ để đại diện cho dân sự Đức Chúa Trời vào giai đoạn điều tra phán xét (Đa-ni-ên 7:9-14). Thế nên, việc Mi-ca-ên trở lên hoặc đứng lên chỉ đến các khía cạnh quân sự và tư pháp trong công việc của Ngài. Nói cách khác, Ngài được ban cho sức mạnh để đánh bại kẻ thù của Thiên Chúa và thẩm quyền để đại diện cho dân sự Đức Chúa Trời tại tòa án trên trời.

Hãy suy nghĩ về ý nghĩa của việc biết rằng Mi-ca-ên đứng thay mặt chúng ta, ngay cả lúc này. Điều ấy sẽ cho bạn, một tội nhân, hy vọng gì?

2. ĐƯỢC GHI TRONG SÁCH

Đa-ni-ên 12:1 nói về những kẻ “được ghi trong sách”. Điều ấy có nghĩa gì?

Thời điểm khi Mi-ca-ên can thiệp cũng được mô tả là thời kỳ hoạn nạn vô song. Điều này tương ứng với giai đoạn khi Thần Linh của Đức Chúa Trời rút ra khỏi một nhân loại ương ngạnh. Sau đó, bầy tai họa cuối cùng, biểu hiện sự phẫn nộ của Đức Chúa Trời trên các quốc gia, sẽ được trút xuống Ba-by-lôn thời cuối (Khải huyền 16; Khải huyền 18:20–24) và các quyền lực đen tối sẽ được tung ra trên khắp thế giới. Ellen G. White viết về giai đoạn này rằng “Sa-tan lúc ấy sẽ khiến các dân cư trên địa cầu đắm chìm vào một hoạn nạn vĩ đại cuối cùng. Khi các thiên sứ của Đức Chúa Trời ngừng kèm giữ những luồng gió đăm mê khốc liệt của con người, mọi yếu tố gây nên xung kích sẽ được thả lỏng. Cả thế giới sẽ vướng vào một sự tàn phá khủng khiếp, hơn cả sự tàn phá đã xảy ra ở Giê-ru-sa-lem lúc xưa.” – *The Great Controversy*, trang 614.

Nhưng dân sự Đức Chúa Trời sẽ được giải thoát trong thời kỳ khủng khiếp này bởi vì, khi việc điều tra phán xét được tiến hành tại tòa án trên trời, họ đã được bào chữa bởi Đức Chúa Giê-su, thầy Tế lễ Thượng phẩm trên Thiên Đàng, và tên của họ đã được viết vào trong sách.

Để hiểu ý nghĩa của cuốn sách này, chúng ta nên nhớ rằng Kinh Thánh đề cập đến hai loại sách trên Thiên đàng. Một sách ghi tên những người thuộc về Chúa và đôi khi sách này được gọi là sách sự sống (Xuất 32:32, Lu-ca 10:20, Thi thiên 69:28, Phi-líp 4:3, Khải huyền 17:8).

Ngoài Sách Sự sống, Kinh thánh còn đề cập đến những cuốn sách ghi chép lại những hành động của con người (Thi thiên 56:8, Ma-la-chi 3:16, Ê-sai 65:6). Đây là những cuốn sách được sử dụng tại tòa án trên trời để xác định lòng mỗi người cam kết với Chúa. Đây là những hồ sơ thiên đàng, “các cơ sở dữ liệu”, gồm có tên và hành động của từng cá nhân. Một số người cau mày với ý nghĩ rằng tên của họ, và đặc biệt là việc làm của họ, được viết trên thiên đàng. Nhưng một khi chúng ta dâng hiến cuộc đời chúng ta cho Đức Chúa Giê-su, tên của chúng ta được ghi vào sách sự sống và những hành động xấu của chúng ta sẽ bị xóa đi trong bản án. Hồ sơ trên Thiên đàng này cung cấp bằng chứng tư pháp cho cả vũ trụ rằng chúng ta thuộc về Chúa Giê-su và do đó có quyền được bảo vệ trong thời kỳ gian truân.

Tại sao chỉ có sự công bình của một mình Chúa Giê-su, mà chúng ta nhận được, là hy vọng duy nhất để chúng ta có tên mình được “ghi trong cuốn sách”? Mang câu trả lời của bạn đến lớp Sa-bát.

3. SỰ SỐNG LẠI

Đọc Đa-ni-ên 12:2, 3. Đây nói về biến cố nào, và theo những gì chúng ta biết về sự chết, tại sao biến cố này là quan trọng đối với chúng ta?

Trong Cựu Ước, Đa-ni-ên nói rõ ràng nhất về sự phục sinh trong ngày sau rốt. Khi suy gẫm về đoạn này, chúng ta có thể học được một vài lẽ thật rất quan trọng. Trước nhất, như nghĩa bóng của “ngủ” chỉ ra, không có linh hồn bất tử nào cư ngụ trong thân thể con người. Con người là một hợp nhất không thể phân ra của cơ thể, tâm trí và tinh thần. Khi chết đi, một người chấm dứt tồn tại và mất ý thức cho đến khi được sống lại.

Thứ hai, bản văn này chỉ về sự phục sinh trong tương lai như một sự đảo ngược của những gì xảy ra vì hậu quả của tội lỗi. Thật vậy, thành ngữ được dịch ra “bụi đất” được viết là “đất của bụi” trong ngôn ngữ gốc của Đa-ni-ên 12:2. Cách dùng chữ hơi khác thường này đưa chúng ta trở lại Sáng thế ký 3:19, câu thứ hai duy nhất trong Thánh Kinh khi chữ “đất” đi trước chữ “bụi”. Điều này ngụ ý rằng án tử hình tuyên bố khi A-đam sa ngã sẽ bị đảo ngược và cái chết sẽ hết còn ảnh hưởng. Như Phao-lô nói: “Sự chết đã bị nuốt mất trong sự thắng” (1 Cô-rinh-tô 15:54).

Đọc Rô-ma 8:18 và Hê-bê-rơ 2:14, 15. Vì lý do gì chúng ta không cần phải sợ sự chết.

Cái chết huỷ hoại và chấm dứt mọi sự. Nhưng chúng ta có được lời hứa rằng cái chết không phải là lời cuối cùng cho những ai trung tín. Cái chết là một kẻ thù bại trận. Khi Đức Chúa Giê-su phá đứt xiềng xích của sự chết và sống lại từ ngôi mộ, Ngài giáng đòn chí tử cho sự chết. Bây giờ chúng ta có thể nhìn quá cái thực tại tạm thời của sự chết, và để mắt đến cái thực tại tối hậu của sự sống mà chúng ta nhận được từ Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su. Bởi vì Mi-ca-ên đứng lên (xem Đa-ni-ên 12:1), những người thuộc về Ngài cũng sẽ đứng lên. Họ sẽ trỗi dậy từ “đất của bụi” để tỏa sáng như những ngôi sao mãi mãi.

Giữa những đau thương và vật lộn của cuộc sống, làm thế nào chúng ta có thể tìm được hy vọng và an ủi trong lời hứa về sự phục sinh lúc cuối cùng? Tại sao, nghĩ cho cùng, hầu như chẳng có gì khác quan trọng?

4. CUỐN SÁCH ĐƯỢC NIÊM PHONG

Đọc Đa-ni-ên 12:4 và Giăng 14:29. Tại sao cuốn sách của Đa-ni-ên được niêm phong cho đến thời kỳ cuối cùng?

Khi kết thúc phần chính của sách (Đa-ni-ên 10:1–12:4), nhà tiên tri được lệnh phải niêm phong cuộn sách cho đến thời kỳ cuối cùng. Cùng một lúc, thiên sứ tiên đoán rằng “Nhiều kẻ sẽ đi qua đi lại, và sự học thức sẽ được thêm lên” (Đa-ni-ên 12:4). Mặc dù một số học giả nghiên cứu Đa-ni-ên cho rằng đây là một dự đoán về tiến bộ khoa học, nhưng bối cảnh dường như nói rằng việc “qua lại” điếm chỉ việc nghiên cứu chính cuốn Đa-ni-ên. Thật vậy, khi nhìn lại lịch sử, chúng ta lưu ý rằng Đa-ni-ên vẫn là một tác phẩm văn học còn tối nghĩa qua nhiều thế kỷ. Vài phần của sách có thể đã được biết đến và nghiên cứu, nhưng một số lời dạy và lời tiên tri của sách vẫn còn bí ẩn. Thí dụ, các thông điệp tiên tri liên quan đến việc làm sạch đền thánh trên trời, sự phán xét, danh tính và công việc của chiếc sừng nhỏ, cùng với khung thời gian liên quan đến những lời tiên tri này, vẫn chưa rõ ràng.

Nhưng từ cuộc Cải cách Tin lành trở đi, càng ngày càng có nhiều người bắt đầu nghiên cứu sách Đa-ni-ên. Tuy nhiên, chỉ đến lúc cuối cùng cuốn sách mới được mở và nội dung của nó được tiết lộ đầy đủ hơn. Như Ellen G. White ghi chú, “Từ năm 1798, cuốn sách của Đa-ni-ên đã được mở ấn, kiến thức về các lời tiên tri đã tăng lên, và nhiều người đã tuyên bố sứ điệp trang nghiêm của sự phán xét gần kề.”—*The Great Controversy*, trang 356.

“Vào cuối thế kỷ 18 và đầu thế kỷ 19, một mối quan tâm mới về những lời tiên tri của Đa-ni-ên và Khải huyền đã được khởi động tại nhiều nơi khác nhau trên địa cầu. Nghiên cứu về những lời tiên tri này đã dẫn đến một niềm tin được phổ biến rộng rãi rằng sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su đã gần kề. Nhiều nhà bình luận tại Anh quốc, Joseph Wolff ở Trung Đông, Manuel Lacunza ở Nam Mỹ và William Miller ở Hoa Kỳ, cùng với một loạt các nhà nghiên cứu lời tiên tri khác, căn cứ trên những nghiên cứu của họ về các lời tiên tri của Đa-ni-ên, đã tuyên bố rằng sự tái lâm đã gần đến. Ngày nay, niềm tin này đã trở thành động lực của một phong trào trên toàn thế giới.”—*The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, tập 4, trang 879.

Chúng ta có được lợi thế lớn là ngày hôm nay chúng ta có thể nhìn lại lịch sử và thấy những lời tiên tri lịch sử này của Đa-ni-ên đã được ứng nghiệm. Điều này giúp chúng ta tin cậy thế nào vào tất cả các lời hứa của Chúa?

5. THỜI GIAN ĐỢI CHỜ

Đọc Đa-ni-ên 12:5-13. Sách kết luận ra sao?

Điều thú vị là cảnh cuối cùng này diễn ra tại “sông”, tức là sông lớn Hi-đê-ke (Tigris) nơi Đa-ni-ên có được sự hiện thấy quan trọng (Đa-ni-ên 10:4). Tuy nhiên, chữ dùng ở đây để nói về “sông” không phải là một chữ Hê-bơ-rơ thông dụng, mà là chữ thường dùng cho “sông Nile”. Điều này nhắc nhở chúng ta về cuộc Xuất hành khỏi Ai Cập và cho thấy rằng như Thượng Đế đã giải cứu dân Y-sơ-ra-ên thoát khỏi Ai Cập, Ngài cũng sẽ cứu chuộc dân sự Ngài trong thời kỳ cuối cùng.

Ba thời khắc biểu tiên tri được đưa ra. Thời khắc biểu thứ nhất – “một kỳ, những kỳ, và nửa kỳ” trả lời câu hỏi “cho đến bao giờ những sự lạ này được ứng nghiệm?” (Đa-ni-ên 12:6). Những “sự lạ” nói về những điều xảy ra trong Đa-ni-ên 11, là đoạn giải thích kỹ càng hơn sự khải thị trong Đa-ni-ên 7 và 8. Chính xác hơn, thời điểm này đã được Đa-ni-ên 7:25 và sau đó Khải huyền 11:3, Khải huyền 12:6, 14 và 13:5 đề cập đến. Nó cũng tương ứng với 1260 năm của quyền lực giáo hoàng tối cao kéo dài từ năm 538 đến năm 1798. Và Đa-ni-ên 11:32-35 cũng nói về sự đàn áp ấy nhưng không nói là bao lâu.

Hai thời kỳ kia, 1290 và 1335 ngày, được trả lời khi Đa-ni-ên hỏi Người mặc áo vải gai, “Cuối cùng các sự này ra sao?” Cả hai thời kỳ đều bắt đầu với việc xóa bỏ “các cửa lễ hằng dâng” và việc thiết lập sự “góm ghiếc của sự hoang vắng”. Trong bài học về Đa-ni-ên 8, chúng ta đã học được rằng “các cửa lễ hằng dâng” nói về sự cầu thay liên tục của Chúa Giê-su, nay được thay thế bằng một hệ thống thờ phượng giả mạo. Thế nên thời kỳ tiên tri này phải bắt đầu vào năm 508, khi Clovis, vua của Pháp, chuyển đổi sang đức tin Công giáo. Sự kiện quan trọng này đã mở đường cho sự kết hợp giữa giáo hội và chính quyền, một phối hợp vững mạnh trong suốt thời Trung cổ. Sau đó, 1290 ngày kết thúc vào năm 1798, khi giáo hoàng bị bắt dưới quyền của hoàng đế Pháp Napoleon. Và 1335 ngày, thời kỳ tiên tri cuối cùng được Đa-ni-ên nói đến, kết thúc vào năm 1843. Đây là thời điểm của phong trào Millerite và sự hồi phục việc nghiên cứu về lời tiên tri trong Kinh Thánh. Đó là thời gian chờ đợi và hy vọng vào sự xuất hiện sắp đến của Đức Chúa Giê-su.

Qua toàn bộ sách Đa-ni-ên chúng ta thấy được hai điều: dân sự Đức Chúa Trời bị đàn áp và dân sự Đức Chúa Trời được minh oan và giải cứu. Sự thật này có thể giúp gì cho chúng ta luôn giữ vững đức tin bất chấp mọi thử thách kể cận.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Các lời tiên tri trình bày một chuỗi các biến cố dẫn đến việc mở đầu sự phán xét. Điều này đặc biệt đúng với sách Đa-ni-ên. Nhưng có một phần của lời tiên tri liên hệ đến những ngày cuối cùng, Đa-ni-ên được bảo phải đóng lại và niêm phong “cho đến thời kỳ cuối cùng.” Chỉ khi nào chúng ta đến thời kỳ này thì một thông điệp liên can đến việc phán xét mới được công bố, căn cứ trên sự ứng nghiệm của các lời tiên tri. Nhưng vào thời kỳ cuối, nhà tiên tri nói, ‘nhiều người đi qua đi lại, và kiến thức sẽ được tăng lên’ Đa-ni-ên 12:4.

“Sứ đồ Phao-lô cảnh báo Hội thánh đừng tìm kiếm sự xuất hiện của Chúa Cơ Đốc trong thời đại của mình. ‘Ngày ấy sẽ không đến’ ‘vì phải có sự bỏ đạo đến trước, và có người tội ác, con của sự hư mất hiện ra’ (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:3). Mãi cho đến sau thời kỳ bội đạo vĩ đại và thời kỳ trị vì lâu dài của ‘người tội lỗi’, chúng ta mới có thể ngó trông đến sự tái lâm của Chúa chúng ta. ‘Người tội lỗi’, cũng còn được gọi là ‘bí ẩn của sự gian ác’, ‘con trai của sự gian ác’ và ‘kẻ hung dữ’, đại diện cho chức vị giáo hoàng, như đã được báo trước trong lời tiên tri, sẽ cai trị trong 1260 năm. Thời kỳ này kết thúc vào năm 1798. Sự Chúa tái lâm không thể nào xảy ra trước thời điểm đó. Phao-lô thận trọng viết về sự an bài của toàn Cơ Đốc giáo cho đến năm 1798. Đây là lúc mà sứ điệp về Chúa Giê-su tái lâm được công bố.” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 356.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Chúng ta phải đối mặt với những mối nguy hiểm nào khi chúng ta định ngày cho các biến cố của thời kỳ cuối cùng trong tương lai? Điều gì xảy ra với đức tin của nhiều người khi những sự kiện được dự đoán này không xảy ra? Lời Đức Chúa Giê-su trong Giăng 14:29 cho chúng ta nguyên tắc tiên tri quan trọng nào để giúp chúng ta hiểu cách sử dụng lời tiên tri có lợi ích cho đời sống thuộc linh của mình và tránh cái bẫy đặt ra hoặc tin vào những tiên đoán sai lầm?
2. Thời đại chúng ta đang sống, với mọi truyền thông đều trong tích tắc, cùng những tiến bộ khoa học đáng kinh ngạc, không nhất thiết lúc nào cũng tốt cho chúng ta. Bạn có nghĩ rằng “thời kỳ hoạn nạn như chưa từng có bao giờ” là điều không khó tưởng tượng cho lắm, có thể xảy ra?
3. Thảo luận câu trả lời của bạn cho các câu hỏi cuối ngày Thứ Hai về lý do tại sao Tin Lành, lẽ thật vĩ đại của sự công bình của Chúa Cơ Đốc là hy vọng duy nhất cho chúng ta “được ghi trong cuốn sách”. Nếu không có điều đó, chúng ta có hy vọng gì?